

V období, kdy na našem území vládl komunistický režim byly dětské domovy z poloviny zaplněné romskými dětmi. Po tzv. „sametové revoluci“ se tento počet sice snížil, ale poměrově k velikosti romské minority daný stav nepředstavuje žádné výrazné zlepšení.

Ve své práci se snažím osvětlit situace, ve kterých se ocitaly romské rodiny přicházející na naše území ze Slovenska během totalitního režimu a které postupně vedly k tomu, že se čím dál tím víc dětí začalo ocitat v institucionální péči.

Otázkou zůstává, jak se daná situace romských dětí bude vyvíjet v budoucnu, zda připravovaná reforma v systému péče o ohrožené děti, ke které Česká republika přistoupila, bude mít takový dopad, jaký se očekává.